

Eva Andreas
Tunadalskyrkan Köping 190407
5 i fastan II Apg 4:1-12
"Försonaren"

Påskan ligger ju väldigt sent i år, och det innebär att det får konsekvenser också i kyrkoårets texter. Idag är det femte söndagen i fastan, en söndag som bara finns de år som påsk ligger så sent som i år. Temat är försonaren och en av texterna är från apostlagärningarna. Det handlar om vad som hände efter påskan, men grundtemat handlar ju om Jesus och vad han gjorde under påskan. Under påskens gudstjänster får vi fördjupa oss mer i påskbudskapet, men idag flyttar vi oss lite framåt.

"För att försona världens brott och synder, för oss han dödens smärta led. Och hoppets stråle går igenom världen, och ljuset skimrar över land och hav" – så sjunger vi i jultid när vi firar minnet av Jesu födelse. Och nu i påsktider går detta i uppfyllelse, när Jesus tvärtemot allt förnuft och allt mänskligt tänkande på korset tar på sig den tunga bördan av alla människors synder och skulder, för att hoppet ska bli mer än något abstrakt, för att det ska bli en verklighet för alla som tror och säger sitt ja till honom. Paulus skriver i 2 Kor 5:19 Gud försonade hela världen med sig genom Kristus, han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser. Jag ber er Låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

Lärjungarna hade ju fått förstahandsinformation om vad som väntade, men de hade inte förstått det, så de blev väldigt rädda när påskan kom och allt runt Jesus hände. De låste in sig, för att inte själva behöva bli gripna och dödade, det står i evangelierna om att det bara var Johannes som fanns med vid korset. På påskdagen när kvinnorna förstått att Jesus var levande igen, skickade de bud till lärjungarna och de vågade sig fram för att se och började då förstå allt Jesus försökt säga. Sedan kom han till dem och förklarade allt på ett nytt sätt, och de fick ihop alla pusselbitar, för att den kallelse de fått att gå ut och göra alla folk till lärjungar skulle gå i uppfyllelse. Pingsten kom och de fick en ny möjlighet, Gud själv utrustade dem med ande och kraft, och något hände, deras rädsla och instängdhet

byttes mot frimodighet och glädje. Men det följde också med tecken och under.

Kanske hade det gått så långt tid som mellan jul och påsk innan de en dag mötte en man som varit lam sedan födelsen. Han ville ha allmosor, vilket var hans sätt att försörja sig, men fick inte det. Istället sade Petrus: silver och guld har jag inte, men vad jag har ger jag dig: I nasaréen Jesu Kristi namn, stig upp och gå!! Och mannen kunde gå efter 40 år. Det här väckte naturligtvis uppståndelse och gjorde att människorna lyssnade till vad Petrus och de andra hade att säga. Och det står att de talade till folket, undervisade om Jesus och förkunnade uppståndelsen från de döda.

För lärjungarna var det naturligt att göra det, de ville att så många som möjligt skulle få höra om Jesus och komma till tro på honom. Men för folkets religiösa ledare blev det ett problem. Bara några månader tidigare, hade de ju sett Jesus som ett så stort hot att de bestämde sig för att döda honom och lyckade också med det med hjälp av intriger och ränker, trots att det ju gick emot allt det de trodde på: du skall icke dräpa, står det ju i ett av buden. De var glada att bli av med honom och, trodde de, all förkunnelse runt honom, eftersom människorna lyssnade mer till honom än till dem.

Och nu insåg de plötsligt att de inte alls lyckats stoppa det hela, utan det verkade vara tvärtom, och nu behövde de som man säger "stämna i bäcken" så de grep lärjungarna och ställde dem till svars både för förkunnelsen och för att de hade botat den lame mannen. Petrus fylldes av helig Ande och började predika om Jesus, "Honom som ni korsfäste och som Gud har uppväckt från de döda, Jesus är stenen som föraktades av er husbyggare men blev till en hörnsten. Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss.

Vilken förvandling hos Petrus. Nu står han inför de högsta religiösa ledarna och utmanar dem och ställer dem precis som Jesus gjorde inför sanningar som de inte visste hur de skulle bemöta. Och i Petrus tal finns också en grundmurad övertygelse om vem Jesus är och innebörden av hans verk.

Han citerar en psaltarvers om hörnstenen, den viktigaste stenen på hela huset, överfört till Jesus, grunden för det bygge Gud vill göra bland människorna, det bygge som heter Guds rike, och där frälsningen, att säga ja till Jesus är det som formar byggstenarna, de människor som tar emot honom.

I sitt första brev skriver Petrus (1 Petr 2:4,5) När ni kommer till honom, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom, 5då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus.

De religiösa ledarna förvånades över det som sades och det som hänt med den lame mannen, och bestämde sig för att förbjuda dem att överhuvudtaget predika eller tala om Jesus i fortsättningen. Men Petrus och Johannes svarade: Tänk efter själva om det är rätt inför Gud att lyda er mer än honom. Vi kan inte tåla med vad vi har sett eller hört.

Och tack och lov för att de inte teg med det hela, för annars kanske inte vi hade mötts idag för att fira gudstjänst, annars hade inte människor runt hela vår värld fått möta frälsningens under och få något nytt i sitt liv. Det är så fascinerande att lyssna till vittnesbörd från olika delar av världen, från människor med totalt olika utgångspunkter, men med det gemensamma att de fått ett möte med Jesus Kristus. Det finns inga gränser.

Och sedan lärjungarna blivit släppta gick de hem till de sina och berättade och bad om ännu mer frimodighet, om ännu mer tecken och under genom Jesus, och när de slutat be berättar Apostlagärningarna skakade marken där de var samlade och alla fylldes av den heliga anden och förkunnade frimodigt Guds ord.

Petrus och de andra apostlarna var vanliga enkla människor, som inte hade någon speciell teologisk skolning, men de hade varit tillsammans med Jesus i tre år och fått del av hans undervisning. Efter sin uppståndelse hade han kommit till dem och gått igenom allt som står om honom i Gamla testamentet och gett dem en stadig grund inför det som låg framför. Sedan hade de fått del av den heliga andens kraft, anden som enligt Jesus är en hjälpare, en som

påminner om honom, och som gör det omöjliga möjligt, därför att den förmedlar Guds hjälp och kraft. Innan pingstdagen kom hade lärjungarna, de 11 som var kvar efter att Judas hade tagit sitt liv, och ytterligare ett hundratal som stått Jesus nära mötts till bön och förväntan på vad Jesus skulle göra i deras liv. Och det öppnade också upp för att kunna ta emot av Andens kraft. Nu finns det inget som säger: gör si eller gör så, så fungerar det, utan Gud ger som han vill när han vill, men jag tror ändå att närheten till honom, viljan att förstå att vilja ta emot kan öppna upp vårt inre så att vi lättare kan ta emot.

Petrus och de andra hade också förstått betydelsen av påskens händelser. Korsfästelsen –med övergivenheten Jesus kände, att det var våra synder han bar, våra smärtor han led, att han gjorde det för att vi skulle få del av frälsningens under. Uppståndelsen, som visade att Jesus inte bara var en vanlig människa, utan Guds son, med makt att besegra död och ondska, och bevisar Guds kraft. Paulus skriver i Ef 1:19, Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se hur väldig hans styrka är för oss som tror- samma oerhörda kraft som han med sin makt lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen.

Jesus sade till sina lärjungar och därigenom också till oss: (Joh 14:12) Den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag och ännu större. Ty jag går till fadern och vad ni än ber om i mitt namn skall jag göra.

Gud vill använda oss var och en i sin tjänst. Vi kan läsa Apostlagärningarna och förundras, men också när vi läser fundera på vad det betyder för oss, vilka möjligheter vi har? Hur ska vi kunna berätta om honom, hur ska vi kunna göra hans gärningar?? Vi får låta oss utmanas av apostlarnas trosvisshet och grundmurade tillit och fråga oss: Vem är han för mig? Kan vi säga: Vi för vår del kan inte låta bli att berätta om honom. Och kan vi istället för att låta oss tystas göra som apostlarna och be om ännu mer frimodighet? De hade en styrka i att vara tillsammans och stötta och hjälpa varandra. Vi har en styrka i gemenskapen i kyrkan där vi får be om förbön, där vi få komma med vår bön om frimodighet och tillsammans försöka hitta vägar vidare.

Tänk att vi får vara en del av det han vill göra, var och en med sina förutsättningar. Vi får ta emot av andens kraft och utrustas för att få vara med och sprida budskapet om hoppet som går igenom världen, om försonaren som gör dödens makt om intet.

AMEN

Bibelcitrat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se